

Жона, коханка, куртизанка — дивна
Судилася їй слава світова.
І не богиня, і не королівна,
Але на пам'ять здобула права.

Перед її красою на коліна
Ставав смиренно не один владар.
Вона не мала посагу і віна,
Була сама — неоціненний дар.

На честь її — «Софіївка"-перлина.
Од захвату хмеліє голова.
Закохана людина богорівна,
Коли спроможна на такі дива.

Які ж то чари треба жінці мати,
Щоб на такі шедеври надихати!
